

Mit ønske til praktik 3. indenfor pædagoguddannelsen var, at komme i praktik i Beskæftigelsen hos Hjernecenter Syd. Jeg havde forinden gjort mig tanker og forestillinger om, hvad der ventede mig. Praktikken blev dog ikke som forventet – den blev bedre!

Jeg blev godt modtaget af kollegaerne, introduceret i alt, der var plads til spørgsmål og jeg fik den tid jeg havde brug for, for at lære stedet, borgerne, rutinerne/strukturene at kende. Hurtigt følte jeg, at være den de af personalegruppen, hvor jeg også fik at vide, at jeg var husets studerende og at alle er ansvarlige for en – ikke kun vejlederen.

Noget af det første jeg lå mærke til var den positive tilgang personalet har indbyrdes og med borgerne, humor og et højt fagligt niveau, der genspejler sig i hverdagen og nok skyldes de forskellige kompetencer enhver medarbejder har, det tværfaglige miljø og manges konsulentopgaver og at stedet har sit eget videnscenter med uddannelseskoordinator.

Meget fokus lægges der i at arbejde med borgeren i centrum og at der arbejdes løsningsorienteret frem for problemorienteret. Problemer findes ikke – men udfordringer, hvor fokus ligger i ”hvad skal der til for at...” i stedet for ”vi kan ikke, fordi...”. Coachende kommunikationskultur og systemisk tænkning er her implementeret i Beskæftigelsens dagligdag.

Jeg fik stor indblik i neuropædagogisk praksis og teori, hjernens opbygning, skader og følger, osv. Et virkelig interessant felt indenfor specialområdet, jeg gerne vil dykke længere ned i og få meget mere viden omkring. Spændende var i denne sammenhæng også studiedagen, hvor den dygtige centerleder og et konsulentteam omkring udfordrende adfærd og neurofaglig viden har delt dele af deres store faglige viden med alle studerende og nyansatte.

Jeg måtte ligeledes være med til aktivitetsdagen, hvor centerets studerende måtte planlægge og gennemføre en aktivitetsdag/idrætsdag for centerets borgere i den tyske sportshal. Lidt af en udfordring – men resultatet var mange glade ansigter, der forhåbentligt var tegn på en vellykket dag, for centerets borgere.

Den sidste tid i min praktik fik jeg lov til være kontaktperson for en ny borger. Det indebar at skrive pædagogisk plan, i samarbejde med borgeren at finde frem til mål, en praktikplads og selve organisering af dette.

I denne praktikperiode er jeg vokset meget, både fagligt og personligt og har en god fornemmelse, når jeg tænker på at jeg er færdig med uddannelsen til sommer og så kan kalde mig pædagog!

Tak for en meget lærerig tid!

- Ilona Petersen, Pædagogstuderende